

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SWEET, SWEET HOME

Een komedie in twee bedrijven

door

1880

Peter Kremel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2013

Nr.3204

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *SWEET, SWEET HOME* op te voeren moet de naam van auteur *PETER KREMEL* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/0220/061
ISBN 978-90-385-12785

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Peter Kremel
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(10 dames – 3 heren)

Gang A :

SWA : Norse oud-militair, heeft zich tot leider van de oudjes van gang A uitgeroepen.

THEO : Brave man die slaafs Swa in zijn gevecht tegen gang B moet volgen omdat hij het karakter er niet voor heeft om tegen hem in te gaan. Hij sleept wat met zijn been.

ROOSKE : Vrouw in rolstoel, slaapt dikwijls in haar rolstoel behalve als ze moet eten. Morst enorm wanneer ze eet. Heeft lichte vorm van Parkinson. Reageert soms op de meest onmogelijke momenten. Is soms hyperactief.

MARIE-JEANNE : Zuster van Marie-Louise van gang B. Beide zussen zitten steeds op elkaar te vitten. Ze gunnen elkaar het licht in de ogen niet.

BERTHA : : Volkse stotterende goedlachse vrouw. Wil alles horen, hangt soms vlakbij.

Gang B :

JOSE : Struise vrouw die niet op haar mond is gevallen en leider van de oudjes van gang B.

FIRMIN : Steeds in wit pak, zenuwachtige man, wat verwijfd, is altijd het slachtoffer van gespot. Op hem is de wet van Murphy van toepassing. Voelt zich snel verongelijkt. Heeft een tic. Wanneer hij zenuwachtig is knippert hij met één oog.

JULIA : Bange vrouw, beetje stil en verlegen.

FIEN : Hardhorige vrouw. Loopt met looprekje met in mandje spuitbus tegen muggen. Praat met luide stem.

MARIE-LOUISE : Zus van Marie-Jeanne, steeds 'chique' maar passé gekleed, voelt zich verheven boven haar zuster en gaat er steeds mee in de clinch.

Het personeel :

ZUSTER RITA : Hoofd van de verpleging.

SOFIE : Jonge verpleegster.

MAGDA : Huishoudster.

DECOR

Het decor is de eetzaal en salon dat netjes in twee is verdeeld aan de ene kant een tafel met stoelen voor de bewoners van gang A en aan de andere kant een tafel voor de bewoners van gang B. In het midden een tweezit sofa en aan kant A : 3 zeteltjes en kant B : 4 zeteltjes (7 in totaal) in schelpvorm gezet. Er is geen salontafel in het midden. In het midden van de scène is een lijn in krijt getrokken om de scheiding tussen gang A en gang B weer te geven.

KORTE INHOUD

Een modern 'Romeo en Julia' verhaal dat zich afspeelt in rusthuis Zonnebloem waar er een 'vete' heerst tussen de bewoners, oudjes van gang A en gang B. Deze gunnen elkaar het licht in de ogen niet en proberen elkaar verbaal maar ook in daden het leven zuur te maken. Te midden van deze herrie bloeit de onmogelijke liefde tussen de oudjes Theo en Julia, hij bewoner van gang A en zij bewoonster van gang B. Uit angst voor mogelijke represailles van de andere bewoners beleven zij hun ontluikende liefde in het grootste geheim. Zal uiteindelijk de liefde hun angst overwinnen of zullen zij zoals in het echte Romeo en Julia verhaal samen de dood tegemoet gaan? Op deze en vele andere vragen krijgt u een antwoord in de komedie 'sweet, sweet home'.

OPMERKING

Na de pauze, (vanaf scène 15) dragen de personages volgende kledij en oorlogsattributen :

SWA : legeruniform officier, ijzeren helm en verrekijker. Ook zijn schop staat er nog.

ROOSKE : kledij naar keuze + een groene baret + vliegenmepper.

BERTHA : Kledij naar keuze + een wit Hollands boerinnenmutsje (melkmeisjesmutsje) en kleurrijke plumeau.

MARIE-JEANNE : Een pompiersvest + een pompiershelm en een mattenklopper.

JOSE : Fietspak voor wielertoeristen, koershelm en waterpistool.

FIRMIN : Witte of beige kledij naar keuze + witte of beige tropenhelm en witte wc-borstel.

MARIE-LOUISE : Zwart rijpakje met laarzen en zwarte ruitertoque. Een rijzweepje.

FIEN – JULIA - THEO : dragen geen hoofddeksel. Kledij naar keuze en geen attributen.

SOFIE : is tijdens deze scène gekleed zoals een verpleegster tijdens WO 1 met een wit kapje op met rood kruis op en een stethoscoop rond haar nek.

MAGDA : een camouflagepak van het leger en camouflagemuts of pet en legerbotten. (Pak is wel te groot voor haar maat)

Firmin draagt bij het binnenkomen een plastic zak voor zich uit, Marie-Louise een doos met mousse ballen. Rooske heeft een plastic zak vol tampons op haar schoot, een emmer water naast haar en er staat ook een doos met ballen uit een ballenbad op tafel.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Het is nacht en rustig in Huize Zonnebloem. Plots het licht van een zaklamp. Theo komt van gang A stilletjes de salon binnen. Hij sleept met zijn been. Hij schijnt met zijn zaklamp rond en zet zich in de tweezit aan de kant van gang A. Hij doet zijn zaklamp uit en wacht. Vanuit gang B komt Julia met zaklamp de kamer stilletjes en voorzichtig binnen. Plots doet Theo zijn zaklamp aan recht in het gezicht van Julia. Ze schrikt.)

JULIA : Hu! Theo, zijt gij dat?

THEO : Ja, ik zit hier in de zetel. Kom, kom er bij zitten.

JULIA : *(komt naderbij en zet zich naast hem in de tweezit kant B.)* Ge deed me verschieten.

THEO : Het spijt me, dat was niet de bedoeling.

JULIA : Het is niks, het is niks.

THEO : Ik ben blij dat ge er zijt.

(Theo neemt beide handen van Julia vast. Ze hebben allebei hun zaklamp nog aan die nu van onderuit in hun gezichten schijnt. Ze kijken elkaar verliefd aan.)

JULIA : Ik ook.

THEO : Mag ik?

JULIA : Wat?

THEO : *(geeft haar een kus op haar wang.)* Dat.

(Julia kijkt hem verlegen aan.)

Ik ...ik ben altijd zo gelukkig als ik u zie. Het is zo spijtig dat we elkaar alleen maar in het geheim kunnen ontmoeten.

JULIA : Ja, heel spijtig.

THEO : Het zou toch veel plezanter zijn mochten we onze liefde met de anderen van het home kunnen delen.

JULIA : Ja, veel plezanter.

THEO : Ik zie u graag Julia.

JULIA : Ik u ook Theo.

(Plots een andere zaklamp.)

THEO : Pas op! Daar komt iemand. Bukken!

(Ze doen hun zaklamp uit en leggen zicht gebukt in de zetel. Vanuit gang A komt de Swa stilletjes met een zaklamp binnen. Hij gaat achter de zetel voorbij naar gang B zonder iets te zeggen of op te merken. Hij heeft iets in zijn hand. Wanneer hij in gang B is zetten ze zich beiden terug recht en doen één zaklamp terug aan.)

Wie was dat?

JULIA : Ik weet niet, ik had mijn ogen toe van de schrik.

THEO : Onze nachtelijke afspraakjes worden gevaarlijk. Vroeg of laat merkt toch iemand het op. Zouden we het hen niet beter vertellen?

JULIA : Nee, nee Theo, nog niet! Ge weet niet wat voor gevolgen dat gaat hebben. Misschien pesten ze ons hier wel buiten.

THEO : Dat kan me niet schelen. Onze liefde is sterker dan dat. Als het moet dan gaan we naar een ander rusthuis en nemen we een kamer voor twee personen. Oh Julia, zou dat niet schoon zijn. Gij en ik samen voor altijd tot de dood ons scheidt.

JULIA : Ja, dat zou schoon zijn.

(Plots terug licht vanuit gang B.)

THEO : Pas op! Ze komen terug. Bukken!

(Net zoals eerder leggen ze zich plat in de zetel en doen hun lamp uit. De persoon komt nu versneld uit gang B en gaat meteen naar gang A. Eens weg, zetten Theo en Julia zich terug recht. Julia beeft. Ze doet haar zaklamp aan en staat zenuwachtig recht.)

JULIA : Ik moet gaan Theo. Straks komt er misschien nog iemand.

THEO : *(staat recht.)* Ik begrijp het Julia. Vergeet niet dat ik u doodgraag zie.

JULIA : Ik u ook Theo!

THEO : Mag ik?

JULIA : Wat?

THEO : *(geeft haar weer een kus op haar wang.)* Dat.

JULIA : *(kijkt hem verlegen aan. Slaat plots haar armen rond zijn nek en geeft de verbaasde Theo een smakkerd op zijn voorhoofd.)* Tot straks! *(Ze draait zich om en laat de verbouwereerde Theo ter plaatse achter)*

THEO : J... ja tot straks.

(Beiden gaan af zoals ze gekomen zijn.)

Scène 2

(Het is ochtend. De twee tafels stonden reeds gedekt van de vorig avond. Op elke tafel staat nu ook een schotel met tien verse pistolets. Swa komt binnen. Hij gaat naar zijn tafel en telt de pistolets, daarna gaat hij naar de andere tafel en doet hetzelfde.)

SWA : Eén, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen, tien pistolets. *(Hij gaat naar de andere tafel.)* Eén, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen, tien pistolets. *(Hij kijkt even rond en neemt in het geniep één van de pistolets van gang B en legt die bij de stapel pistolets van gang A. Dan neemt hij een stuk krijt uit zijn zak en trekt in het midden van de kamer een lijn over de sofa heen om het midden van de ruimte aan te geven. Hij kijkt nog eens tevreden rond en vertrekt.)*

(Magda komt binnen met het beleg en zet een schotel op beide tafels. Ze ziet plots de middenlijn.)

MAGDA : Verdikke, de Swa is al hier geweest zeker? Wanneer gaat dat stom gedoe hier nu eens gedaan zijn? Ik zal maar weer eens checken. *(Ze bestudeert de tafel van gang B om te kijken of er niets ontbreekt aan het bestek.)* Bon, dat is er allemaal nog. Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen...negen pistolets. Negen maar? Potverdekke! Maar wacht... *(gaat even naar achter en komt met drie extra pistolets terug.)* Voila, nu heeft hij er elf en zij dertien. Het zal hem leren. Den ouwe nurk. En nu die streep nog. *(af.)*

Scène 3

(De oudjes komen mondjesmaat de zaal binnen en zetten zich aan tafel op hun plaats. De twee rechthoekige tafels staan horizontaal. Aan het ene uiteinde kant gang A zit Swa. Daarnaast face publiek Bertha, in het midden zit Rooske met haar rolstoel, dan Marie-Jeanne en op de andere hoek met de rug naar het salon zit Theo. Aan de tafel van gang B zit met de rug naar de gang José (face Swa) daarnaast op de hoek Firmin, in het midden Fien, dan Marie-Louise en op de hoek met rug naar Theo zit Julia. Eerst komt José binnen. Ze kijkt even rond, telt het couvert en de pistolets en roept dan de anderen. Ondertussen is Magda de toespis op de tafels aan het zetten.)

JOSE : Oké mannen, de kust is veilig. *(zet zich autoritair aan tafel.)*

(Allen komen langzaam binnen. En zetten zich op hun plaats behalve Firmin, die is er nog niet. Terwijl zij binnenkomen komt ook Swa binnen. Hij doet teken dat de anderen mogen volgen. Hij zet zich zonder een woord te zeggen aan tafel. De anderen schuifelen binnen en zetten zich op hun plaats, als laatste wordt Rooske binnengereden door zuster Sofie.)

SOFIE : Hier zie Rooske, schonekes de beentjes onder tafel zie, nu uw bavetje nog aan want ons Rooske durft wel eens te smossen (morsen) hé.

ROOSKE : Ik smos nooit!

SOFIE : Nee, dat zal wel niet. En goed eten hé.

ROOSKE : *(Enthousiast)* Ja, goed eten hé! *(De rolstoel staat nog maar net of ze heeft reeds een pistolet in haar handen. Ze geeft hem aan Sofie)* Hier zuster, open snijden!

SOFIE : Dat zal ik voor u eens doen zie Rooske. Moet ik er boter op doen?

ROOSKE : Ja, goei!

SOFIE : Da's niet goed voor uwe cholesterol. Margarine is beter. Dat zal ik er op doen.

ROOSKE : Bwei, margarine!

SOFIE : Moet ik er iets op smeren?

ROOSKE : Ja, choco van de Kwatta!

SOFIE : Nutella zal ook wel goed zijn zeker?

ROOSKE : Bwei! Nutella!

SOFIE : Alstublieft sè en ge weet het, niet te veel smossen hé.

(Rooske antwoordt niet en begint gulzig te eten. De anderen hebben ondertussen ook hun pistolet belegd en beginnen te eten. Zuster Rita komt binnen.)

RITA : Goede morgen allemaal. Goed geslapen?

(Gemompel van de oudjes. Alleen Bertha roept hard en stotterend.)

BERTHA : H...h..heel goed ge..geslapen! Dan..dankzij mijn p..pilleke!Hihi!

RITA : Goed zo! Beste bewoners van Huize Zonnebloem. Vandaag staat het volgende op het programma: Om tien uur is er ochtendgymnastiek in de polyvalente zaal en deze middag eten we voor één keer niet in onze eetzaal.

ROOSKE : *(Mond vol)* Krijgen we geen eten?

RITA : Aangezien het zo een prachtige dag is gaan we deze middag een wandeling in het park maken en nemen we onze picknick mee.

ROOSKE : (*Mond vol*) Da's goe, ik wandel geere!

FIEN : Wat zei ze?

JOSE : Dat we deze noen gaan picknicken!

FIEN : Een kalkoen pikken? Waar?

JOSE : Laat maar Fien! Ge zult wel zien.

ROOSKE : Er is toch soep op de 'nikpik'?

RITA : Soep kunt ge vanavond krijgen.

ROOSKE : Ik sta erop om 's middags mijn soep te krijgen!

BERTHA : D...dat gaat niet.

ROOSKE : Hoe dat gaat niet?

BERTHA : Ge k...kunt daar niet op s..staan want ge z...zit in ne rolstoel! Hihi hebt ge hem, hé hebt ge hem? Hihi.

ROOSKE : Heb ik wat? Mijn soep?

BERTHA : Z..ze heeft hem n...niet!

RITA : Bon, beste mensen. Dat wordt weer een plezante dag vandaag nietwaar! Sofie, gij houdt het hier verder in het oog?

SOFIE : Komt in orde, Rita. Allez mannen, smakelijk eten.

BERTHA : M...merci, S..Sofie!

(Magda is ondertussen de koffie aan het inschenken.)

JOSE : 't Is toch weer niet van die slappe bucht hé!

MAGDA : Gelijk gewoonlijk hé José.

JOSE : Ik heb al duizend keer gezegd dat ge aan de directrice fatsoenlijke koffie moet vragen, de gierige pin. Altijd die goedkope brol. Douwe Egberts da's tenminste koffie.

MAGDA : Ik zal 't zeggen.

JOSE : Dat zegt gij altijd maar we slurpen nog altijd dezelfde vuiligheid.

SWA : Wat is 't José? Weer niet content?

JOSE : Gij moet hem dicht houden gij. Ik heb u niks gevraagd.

SWA : Oei, oei! Met het verkeerde been uit bed gestapt of zijt ge er niet alleen uit geraakt? Haha.

JOSE : Ik heb gezegd dat ge uw klep dicht moet houden.

SWA : Zeg José, de Firmin? Hij is er nog niet. Toch niets gebeurd zeker?

JOSE : Ik weet het niet en dat zijn uw zaken niet.

SWA : Hij heeft het aardse toch niet geruild voor het vagevuur .

(Firmin komt heel zenuwachtig en overstuur binnen en zet zich snel aan tafel.)

Ah, het wit product leeft nog. Het vagevuur zal voor een andere keer zijn.

Hehe!

JOSE : Was is er?

(Swa doet teken naar de anderen aan tafel dat ze goed moeten luisteren.)

FIRMIN : Och zwijg stil. Normaal was ik op tijd geweest gelijk als altijd, ge kent mij hé, Maar ik zal eens iets zeggen zie, ik ben mij terug moeten gaan verversen.

Oh, ik ben er niet goed van!

JOSE : Oei, accidentje?

FIRMIN : Nee, nen aanslag!

JOSE : Nen aanslag?

FIRMIN : Ne verschrikkelijke aanslag. Sè, toen ik deur van mijn kamer achter mij dichtdeed gleed mijn hand zo van de klink. Zo vettig was ze. Ik zeg nog tegen mijn eigen zichzelf, ik zeg : wat is dat nu? Ik loer naar mijn hand en die ziet helemaal zwart. Ik verschiet, ik denk : nu is mijn laatste uur gekomen, ik ben aan het rotten.

JOSE : Aan het rotten?

FIRMIN : Ja, zo zwart zag dat. Maar ik was niet aan het rotten. Ik heb er aan geroken en... Oh sè, ik krijg ineens ne vaporeur.

JOSE : En wat was dat dan?

FIRMIN : Schoensmeer! Iemand heeft vannacht schoensmeer op mijn klink gedaan en dat is nog niet het ergste. Door van de klink te schuiven is mijn hand tegen mijn schoon wit broekske gekomen. Zo'n vlek erop. Ik ben terug binnen moeten gaan om mij te verversen. Ik kan toch niet met vuil kleren aan tafel

komen hé?

FIEN : Wat zei hij?

JOSE : Ze hebben zijn klink ingesmeerd met zwarte schoensmeer.

FIEN : Oei, da's erg zo ne pink met een vettige voetzweer. Moet ge goed verzorgen of ge krijgt het flibit.

FIRMIN : Ik zijn er begot niet goed van. Hoe ga ik die eruit krijgen?

JOSE : Da's weer ne stoot van u zeker, Swa?

SWA : Wablieft?

JOSE : Ge moet u niet van den onnozele houden. Gij moet uit onze gang blijven. Gij hebt daar niks te zoeken. Verstaan?

SWA : Maar Joséke, ik weet van niks. Ik ben de braafheid zelve. Is het niet Theo?

THEO : Ja, ja!

SWA : Voilà sè. Hoort ge het ook eens van een ander.

ROOSKE : (*Haar mond hangt vol choco en met mond vol*) Ik zijn ook braaf hé Swa! Heel braaf! Lekker pistolets.

MAGDA : Ik wil ook eens iets zeggen. Dat moet hier gedaan zijn met al die fratsen en ik wil niet dat hier nog met krijt een meet in het midden van de kamer wordt getrokken. Want wie kan dat hier allemaal opkuisen en overuren maken denkt ge, hé? Bibi!

SWA : Die lijn moet blijven. Die is belangrijk. Dat is de grens tussen gang A en gang B. En daar wordt niet van afgeweken. Ieder op zijn eigen deel is niks teveel.

ROOSKE : Ja, eigen gang eerst!

MAGDA : Wel, dan moogt gij in het vervolg zelf uw troep opruimen.

SOFIE : Allez mannekes, hou nu toch eens op met die zever van gang A en B. We zitten allemaal in huize Zonnebloem, we zijn allemaal burens. Vrienden van mekaar.

SWA : Dat kan goed zijn. Maar die daar dat zijn slechte burens en vrienden zullen ze nooit worden, en die meet die blijft.

JOSE : Slechte burens? Zie eerst eens naar uzelf Swake. Als er hier ene is die altijd de boel op stelten zet zijt gij het wel. En ik heb ook liever dat die gangsters op hunne kant blijven. Ook 's nachts.

BERTHA : Hi, hi, g...gang...gang...gangsters! Hihi. Heb.. heb... hebt...ge hem! Hihi

Hebt ge h..hem?

(Rooske kijkt haar verbaasd aan)

Z..ze heeft hem n..niet!

MARIE-LOUISE : Als er hier één gangster aan een tafel zit is het die trut van hiernaast wel.

MARIE-JEANNE : Hebt ge het tegen mij?

MARIE-LOUISE : Wie anders?

MARIE-JEANNE : Kijkt maar eens eerst naar uzelf, stijve stoofbuis.

MARIE-LOUISE : Ik heb tenminste een fatsoenlijke educatie gehad. Heel wat anders dan gij. Boeren trut!

MARIE-JEANNE : Het is niet omdat gij ocharme ochhere een paar jaar op pensioonaat bij de nonnekes in 't stad hebt gezeten dat ge u moet gedragen gelijk een kakmadam.

MARIE-LOUISE : Kakmadam? Pfft, ik heb tenminste klasse. Dat kunnen ze van u niet zeggen.

JOSE : Allez, de gezusters zijn weer op dreef.

MARIE-JEANE : Dat mens is al jaren mijn zuster niet meer. Zo'n omhooggevallen windei. Ik klap daar zelfs niet meer mee.

MARIE-LOUISE : Gij zijt te min om nog woorden aan te verspillen. Het zal een schone dag zijn als ik niet meer naar het gezaag van dat verlebberd bloemstuk moet luisteren.

(Beiden eten nors verder)

SOFIE : *(Tegen Magda)* Dat gaat nooit goed komen tussen die twee.

MAGDA : Tsja! Met een beetje wederzijds begrip zouden ze het op hun oude dag zo schoon hier kunnen hebben samen. Allez, ik zal mijn kar eens gaan halen. Ze hebben bijna allemaal gedaan met eten. *(af)*

SOFIE : Gaat het Rooske?

ROOSKE : Ja, ja, 't zijn goei pistolets maar slechte choco!

SOFIE : Zo te zien hebt ge er toch goed van gegeten. Kom, ik zal uw mond eens afkuisen.

ROOSKE : Da's niet nodig, die is proper.

SOFIE : Ja, dat zal wel, kom.

ROOSKE : Aaah, zeg, niet zo hard wrijven. Subiet heb ik geen lippen niet meer.

JOSE : Gaat het al wat Firmin?

FIRMIN : Ik ben er nog altijd niet goed van. Als dat maar goed komt met mijn broekske? Schoensmeer dat gaat er zo moeilijk uit. Zou dat met Vanish eruit gaan?

JOSE : Geeft uw broekske maar aan zuster Rita. Die zal wel weten wat ermee te doen. En de Swa, die pakken we nog wel eens terug.

SOFIE : Hebt ge nu gedaan met eten?

ROOSKE : Ja, maar niet genoeg.

SOFIE : Moet gij nog een pistolet hebben?

ROOSKE : Pak er eentje in voor op mijn kamer.

SOFIE : Dat gaat niet want dan smeert ge heel uw kamer vol en kan Magda weer alles opkuisen.

MAGDA : Ja, laat uit hé!

ROOSKE : (*windt zich op*) Zo'n slecht hotel hier. Ik kom hier nooit meer op vakantie! Nooit me... (*valt in slaap in haar rolstoel.*)

SOFIE : (*Lacht*) Altijd als ze zich opwindt valt ze direct in slaap. Ik zal ze eens terug naar haar hotelkamer rijden.

BERTHA : E..en ik ga mijn g..gymnastiek broek aandoen. Ik doe die graag aan. D..daar staat mijn p..poep schoon in. Hehe.

JOSE : Hebt gij gedaan met eten Firmin?

FIRMIN : Ja, ik krijg toch gene beet binnen. Zo een smerige stoot.

JOSE : Kom, ik zal eens mee gaan en kijken hoe erg het met uw broekske is gesteld.

FIRMIN : Da's lief. Merci José.

(*José en Firmin staan recht en vertrekken.*)

Ik heb niet zoveel broeken en dat was juist een van mijn beste en schoonste

want ik zeg tegen mijn eigen zichzelf: Firmin ge moet altijd proper aan tafel komen. Hé José da's juist hé? Ge kunt toch niet....

(Firmin en José verdwijnen samen in de gang)

MAGDA : Fientje?

FIEN : Wat?

SOFIE : Hebt ge goed gegeten?

FIEN : Nee, ik heb niet in mijn broek gescheten.

MAGDA : Hopelijk niet anders kan ik hier weer een heel bus febrèze leegspuiten.
Vooruit, rechtstaan dan kan ik u naar uw kamer brengen.

SOFIE : *(komt terug binnen)* Kom Magda, ik zal dat wel doen. Dan kunt gij verder afruimen.

MAGDA : Merci meiske!

MARIE-LOUISE : *(Staat hautain recht, kijkt Marie-Jeanne vanuit de hoogte aan en draait zich om)* Pffft! Boeretrut! *(af.)*

MARIE-JEANNE : Zie eerst maar eens naar u zelf. Opgelapte oude doos! *(Ze staat recht en verlaat de kamer.)*

(Julia staat ook stilletjes recht en met gebogen hoofd, zonder iets te zeggen verdwijnt ze uit de salon. Aan de deur kijkt ze heel even naar Theo die nog met zijn rug naar haar toe zit. Swa gaat naar Theo.)

SWA : Zeg Theo, Ik heb een idee. Straks tijdens de wandeling dan gaan we er nog eens een paar van de B-gang in hun broek laten pissen hé. Ik neem een wit laken mee. Die gaan verschieten zie als ze ineens een spook uit het bos zien komen. Boe, boe. Haha. Moet ik voor u ook een laken meenemen?

THEO : Nee, merci, voor mij niet!

SWA : Wat is het jong? Is er iets? Voelt ge u niet goed?

THEO : Er is niks, helemaal niks.

SWA : Ha, want ge weet het hé. De strijd gaat verder. Ge kent onze leuze : Op het scherp van de snee in actie tegen gang B, hé.

THEO : Ja, Swa, ja. Ik ...eh... excuseer maar eh ik moet dringend naar het WC. *(af)*

SWA : Ik vind dat die gast raar doet de laatste tijd. Ik zal hem in het oog moeten houden. Zien dat hij geen stommiteiten doet. *(pakt krijt uit zijn broek, gaat nog eens over de middenlijn en gaat als laatste af)*

Scène 4

(De bewoners van gang A komen het podium op. Ze komen terug van de wandeling. Swa voorop gevolgd door Rooske die door Bertha wordt voortgeduwd, Marie-Jeanne en tenslotte Theo. Er heerst animositeit.)

SWA : Haha! Dat was een gezellige picknick. Haha!

ROOSKE : Spijtig dat er geen soep was. Ik had graag mijne boterham erin gesopt.

BERTHA : Ik...z...zijn g..gebeten! Hihi...

ROOSKE : Waar?

BERTHA : Onder m...mijne rok?

SWA : Toch niet door de Firmin zeker?

BERTHA : Nee, z..zot, door e..een a..ander beest! Haha. H..het ziet h..helemaal rood op m..Mijn billen. M..moet ge het eens zien, S..Swa?

SWA : Nee, menneke, Laat alles maar naar beneden. Ik heb tijdens den oorlog al genoeg oorlogswonden gezien. Zeg, maar eh ...hoe vond ge mij als spook hé?

MARIE-JEANNE : Goed jong, goed. Ons Marie-Louise heeft van de schrik zeker zestien keren een kruisteken gemaakt. Toch iets fatsoenlijk dat ze bij die nonnen heeft geleerd.

SWA : Ja, en de Firmin, ik hoop dat hij nog een reservebroek over heeft want ik vrees dat hij zo hard is verschoten dat hij zich weer dringend zal moeten verversen! Haha! Haha.

BERTHA : Misschien heeft José nog een b..broek voor hem over. Hij zal er dan wel een goeie straffe r..rek moeten rond binden. H..hebt ge hem, hé hebt ge h..hem. Haha...

ROOSKE : Waar rond binden?

BERTHA : Z..ze heeft hem n..niet!

ROOSKE : Ik wist niet dat Julia zo kon krijsen (schreeuwen). Anders zegt die nooit een woord. Zo'n dooie mus.

(Theo staat met ingehouden woede te luisteren naar wat Rooske zegt.)

SWA : En gij Theo? Hoe vond gij mijn acte de présence in het park?

THEO : Ik eh.. ik... ik moet dringend naar het wc. Excuseer. *(af)*

ROOSKE : Oei, hij vond dat precies niet plezant.

SWA : Theo doet raar de laatste tijd. Bon, ik zie dat de tegenpartij nog haar wonden aan het likken is. Hoe laat is het? Drie uur. Ik ga rustig mijn gazetteke lezen en dan zal het wel tijd zijn voor het souper. En jullie gaan een schoonheidsslaapke doen zeker?

(Iedereen beaamt dit.)

Goed zo! Komaan soldaten van gang A, in galop!

BERTHA : Ja! Dat is ons k...ruiss...snelheidI...in gà..l..loop! H..hebt ge hem? Galoop Hebt ge h..hem? hihi...

ROOSKE : Nee, ik heb hem niet!

(Ze sloffen allemaal buiten.)

Scène 5

(Swa komt binnen met zijn krant en zet zich in de tweezit aan de kant van gang A. Hij begint zijn krant te lezen. Even later komt José binnen met een tijdschrift. Zij zet zich naast Swa aan de kant van gang B. Een spelletje subtiel druk en trekwerk voor territoriumwinst ontstaat. Swa draait zich met zijn rug naar haar, zij met haar rug naar hem en begint te lezen. Het is aan de regisseur om dit spel in gang te zetten en de bewegingen van de acteurs in scène te zetten. Na enkele duw- en trekacties volgt volgende tekst:)